

erkendelse. For første Gang i sit Liv traf han her Folk, hvem han følte sig underlegen. Endog i Samtale med de unge Piger eller deres Veninder maatte han benytte allehaande Kunstgreb for at dække over Manglerne ved sin Kultur og skjule de store Huller i sin Viden. I al Hemmelighed søgte han da ogsaa skyndsomst at indhente, hvad han havde forsømt i Henseende til almindelig Dannelse. Navnlig havde han med Iver kastet sig over Studiet af Nathans Bøger, som han i disse Krese saa ofte hørte omtalt og omstridt. Ogsaa sine højst mangelfulde Sprogkundskaaber søgte han at hjælpe paa for ikke at staa tilskamme i et Hus, hvor der kom saa mange Udlændinge, og hvor selv de yngre Børn talte de tre evropæiske Hovedsprog med Færdighed.

Derfor, skønt han stadig søgte til Huset særlig for Nannys Skyld, holdt han undertiden mest af at sidde og snakke med Fru Salomon og Jakobe, hvis Underholdning syntes ham at være mest belærende. Navnlig havde han faaet stor Respekt for Jakobe, der med lige stor Lethed kunde tale om gamle, græske Filosofer og om den nyeste Bismarck-Politik, og som alligevel ikke var nogen Blaastrømpe. Trods det lidet behagelige Indtryk, hun straks havde gjort paa ham, og skønt hun endnu langt fra altid viste sig for ham fra sin tilgængeligste Side, satte han megen Pris paa at tale med hende om, hvad han havde læst eller tænkte paa at læse; og hun paa sin Side lod sig ved en Slags Overrumpling afvæbne af hans Optagethed af Dr. Nathan, en Mand, i hvem ogsaa hun saae Landets stærkeste Personlighed og en ny Tids Herold. De havde her fundet et Felt, hvor de kunde mødes i Forstaaelse, og hvortil de hver paa sin Maade